

سی و نهمین دوره جشنواره موسیقی فجر آغاز شد

گام به گام به سوی فراموشی!

همدلی | علی نامجو: دیروز سی و نهمین دوره جشنواره موسیقی فجر با به روی صحنه رفتن ارکستر ملی ایران به رهبری همایون رحیمیان و خوانندگی محمد معتمدی آغاز شده، رویدادی که علیرغم کوشش بسیاری از دستاورد کاران عالم هنر هنوز که هنوز است جایگاه قابل توجهی در میان جشنواره های موسیقی در سراسر دنیا از آن خود نکرده است. نکته حائز اهمیت آنکه در طول چند دهه گذشته از سوی متولیان دولتی نگاه جدی به موسیقی و البته هنرمندان این عرصه به عنوان قلب تپنده این هنر وجود نداشته است؛ ادامه این نگاه را از سوی مدیران ارشد فرهنگی کشور در دوره حاضر هم می‌شود به وضوح دریافت.

صفحه ۶

مدیرکل اسبق وزارت امور خارجه تحلیل کرد

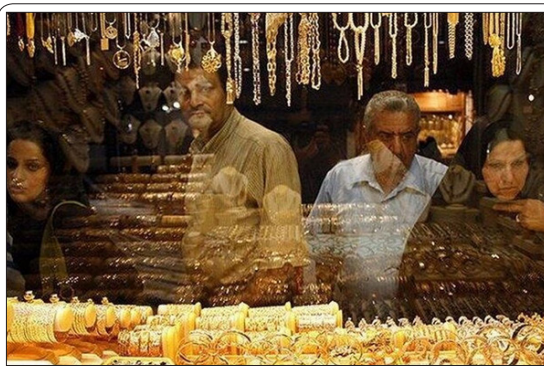
منطقه در سایه روابط تهران - واشنگتن

در از سرگیری مذاکرات احیای برجام نیز کمک کننده باشد. «محمدعلی سبحانی» به انتخاب می‌گوید: احتمال کاهش حضور آمریکایی‌ها در منطقه یک احتمال غیرواقعی است. شاید آمریکایی‌ها تغییراتی در ترکیب

همدلی | مدیرکل اسبق خاورمیانه وزارت امور خارجه می‌گوید: اگر ایران و آمریکا مانند فروکش کردن آتش اتفاقات اخیر، به یکدیگر نزدیک شوند، در ماجرای غزه بسیار موثر واقع خواهند شد. این موضوع حتی می‌تواند

«همدلی» این پرونده را ورق می‌زند

تهران غرق در ساختمان‌های نایمن

اجرای قوانین مالیاتی با چاشنی تهدید و اجبار

حساب فعالان صنف طلا همچنان مسدود است

همدلی | گروه اقتصادی: رئیس کارگروه تخصصی طلا و جواهر، نقره و سکه می‌گوید: هیچ جای دنیا، بدون هماهنگی و اخطار شخصی، حساب بانکی کسی را مسدود نمی‌کنند.

چند دستگی در مولفه‌ای‌ها!

عضو کمیسیون شوراها و امور داخلی مجلس تأکید کرد

اتباع خارجی مشمول مالیات دهی

ساحل عاج فاتح جام ملت‌های آفریقا شد

جشن قهرمانی با «قهرمان مبارزه با سرطان»

یادداشت‌ها

دموکراسی‌ها در خطرند

حمید تقوی‌فر
تاریخ‌دان

افلاطون آن‌گونه که ویل دورانت می‌گوید، خطر دموکراسی را به ما یادآوری کرده بود. بزرگ‌ترین خطری که دموکراسی را تهدید می‌کند...

آقای رئیس به بوتل‌ها اعتماد نکن!

محمد جواد پهلوان
حقوق‌دان

مشکل «بیزوله شدن مسئولان» در این دولت شدت بیشتری گرفته است؛ یعنی اگرچه مادر تمام دولت‌ها و کلاد در بین همه مسئولان...

این یادداشت درباره فوتبال نیست

رضا صادقیان
روزنامه‌نگار

بازی ایران و قطر با تمام تلخی‌هایی که داشت به پایان رسید و متاسفانه تیم ملی فوتبال موفق نشد با کسب پیروزی و تثبیت جایگاه خود...

اسکوچیچ فوتبال ایران را رها نمی‌کند

سیف‌الرضا شهبابی
روزنامه‌نگار

اسکوچیچ مربی اسبق تیم ملی فوتبال ایران یک مربی استثنایی و معروف در عرصه فوتبال نبود...

یادداشت

اسکوچیچ فوتبال ایران را رها نمی‌کند

سیف‌الرضا شهبابی - اسکوچیچ مربی اسبق تیم ملی فوتبال ایران یک مربی استثنایی و معروف در عرصه فوتبال نبود در خوشبینانه ترین حالت، در لیست مربی‌های دسته دوم فوتبال به حساب می‌آید ولی هر چه بود این قدرت و توان را داشت که تیم ملی فوتبال ایران را بعد از دو شکست در مقابل بحرین و عراق در دوران مربیگری مارک ویلموتس بلژیکی در مرحله پیش‌مقامتی و قرار گرفتن در آستانه حذف شدن با چهار پیروزی متوالی تیم ملی فوتبال ایران را وارد جام جهانی ۲۰۲۲ قطر کرد. طبیعی است چنین مربی علاقمند بود با تیمی که با مربیگری وی جواز ورود به جام جهانی پیدا کرد در مسابقات مزبور روی نیمکت مربی‌گری بنشیند و حاصل زحماتش را در بزرگترین تورنمنت بین‌المللی فوتبال ببیند. متأسفانه مدیران ورزشی کشور و فدراسیون فوتبال جمهوری اسلامی به جای تشکر از اسکوچیچ با حرکتی که با روح اسلامیت و ایرانیت و جوانمردی مغایرت دارد عذر اسکوچیچ را می‌آستانند!! به این دلیل واهی که، وی در حد مسابقات جام جهانی نیست و با حضور وی تیم ایران نمی‌تواند موفقیت به دست آورد؟! شخصی باید مربیگری تیم ملی فوتبال را بر عهده بگیرد که شناختش به دهه باشد و در ردیف مربی‌های صاحب نام در عرصه فوتبال باشد. بعد از عزل اسکوچیچ، سراغ کی‌روش رفتند با سلام و صلوات وی را آورند فرشی که باید جلوی پای اسکوچیچ پهن می‌کردند جلو پای کی‌روش پهن کردند و تیم را با کی‌روش راهی قطر کردند تا گل بکارد علاوه بر این که گل نگاشت با گل‌های خورده با سرافکندگی برگشت و از نتیجه مسابقات ایران در جام جهانی قطر همچنان اطلاع دارند شکستی سخت در مقابل انگلیس و آمریکا خورد. مسیولین ورزشی هنگامی که ملاحظه کردند کی‌روش برایشان کاری نکرد و تخم دو زرده‌ای که انتظار داشتند برایشان بر جای بگذارند نگذاشت وی را رها کردند در جستجو برای یک مربی ایرانی بر آمدند به آقای امیر قلعه‌نویی رسیدند. قلعه‌نویی هم آنچه در توان داشت در جام آسیا در قطر به کار گرفت تا تیم را به قهرمانی یا حداقل در فینال برساند این بار هم تیم ملی بعد از پیروزی ناپلثونی در مقابل سوریه با شکست تاسف بار در بسازی با قطر از ادامه مسابقات بازماند. نگارنده نمی‌خواهد دنبال مقصر باشد ولی باید گفت: نباید دلی را شکست آه مظلوم کاخ‌ها را از جا بر می‌کند. باید بدانیم: لذت شکست در جوانمردی بهتر از پیروزی در نامردی است. فدراسیون فوتبال علاوه بر این که جوانمردی را نشان نداد در نامردی هم پیروزی کسب نکرد.

روزنامه‌نگار

یادداشت

این یادداشت درباره فوتبال نیست

رضا صادقیان - بازی ایران و قطر با تمام تلخی‌هایی که داشت به پایان رسید و متأسفانه تیم ملی فوتبال موفق نشد با کسب پیروزی و تثبیت جایگاه خود در این جام به مقام قهرمانی برسد. همان طور که در ابتدای این یادداشت نوشتیم، این نوشته درباره فوتبال نیست. یک تیم ملی همچنان تحت فشار افکار عمومی است و پس از وقوع اعتراضات سال گذشته به یکباره در کانون توجه قرار گرفت. مانند همه جدل‌های فرسایشی بخشی از مردم طرفدار این تیم به عنوان تیمی کشورمان مانند در برخی نقش خنثی را عهده‌دار شدند و شماری دیگر که علاقه‌ای به بازی فوتبال نداشتند با نشر برخی متن‌ها و دمیدن در شیور اختلاف‌ها در عمل مدافع تیم ملی شدند. استفاده از عبارتهایی مانند «اگر از باخت تیم ملی‌ات ناراحت می‌شود شما یک بی‌وطن هستید» و یا «بی‌وطن‌ناشیم» بیش از آنکه تیم ملی را از حاشیه‌ها دور کند، در عمل فشار بیشتری را به بازیکنان تیم وارد می‌کند. متأسفانه تا زمان حال همچنان این رویه در تمام ابعاد آن در فضای شبکه‌های اجتماعی به چشم می‌خورد. دقت به این نکته بسیار با اهمیت است؛ در مقایسه با سایر ورزش‌ها، تیم‌های فوتبال به دلایل مختلف دارای بیشترین تماشاچی، بیننده، طرفدار و سرمایه اجتماعی است، بنابراین در بزنگاهی که تیم ملی فوتبال نوک پیکان انتقادهای قرار می‌گیرد، چندان عجیب نیست که سایر تیم‌های ورزشی با چنین حواشی روبرو شوند. دو: اثبات اینکه تیم ملی فوتبال، تیم ملی و مردمی است و ارتباطی با کارکردهای یک نظام سیاسی و حقوقی ندارد، در عالم واقع بسیار دشوار است. نحوه انتخاب ریاست فدراسیون فوتبال، انتخاب سرمربی تیم‌های ملی، هزینه مرتبط با تیم‌های ورزشی، بهره‌برداری دولت و چهره‌های صاحب قدرت از پیروزی‌های تیم‌های ملی و صدور پیام‌های تبریک از مدیران میانی و ارشد و... بخش جدانشدنی از تیم‌های ملی است. اما آن سوسی چنین روایتی، باید قبول کنیم که کارکردهای تیم‌های ملی در تمام دوران و خصوصاً پس از فریاد شدن جایگاه فوتبال جهان در میان تماشاگران از میانه دهه هفتاد شمسی، بخشی از بساخته بازی فوتبال است و تیم ملی ارتباطی مستقیم با شکل دادن به سرمایه اجتماعی، اعتماد اجتماعی و ایجاد همبستگی اجتماعی میان شهروندان را دارد. در حال حاضر و به هر دلیل این دشواره از سال گذشته تا به امروز درباره تیم ملی وجود دارد و رفع آن جزء کاستن از حجم حواشی سیاسی و استفاده از مدیران توانمندتر برای هدایت فدراسیون فوتبال و تیم ملی میسر نخواهد شد. سه: طی روزهای اخیر دولت سیزدهم به دنبال بهره‌برداری از پیروزی‌های تیم ملی بود. کاری بس نادرست و غلط. معمولاً همه دولت‌ها نسبت به سرمایه‌گذاری برای تیم‌های ملی تلاش کرده‌اند، اما اینکه قبل از کسب نتیجه به دنبال چشم‌پوشی شرمین پیروزی باشیم یکی از همان رفتارهای ناپخته‌ای بود که از سوی دولت سیزدهم انجام شد. نشر خبر حضور رئیس جمهور برای بازی فینال نیز از منظر رسانه‌ای عجیب بود. خوردن نان شیرین پیروزی توسط دولت سیزدهم با هر فکری که صورتبندی شده باشد، نتیجه‌ای جزء ایجاد حاشیه‌ای جدید برای تیم ملی را به همراه نداشت. مدیر روابط عمومی دفتر رئیس جمهور بدون توجه به اتفاقاتی که در جامعه رخ داده است، دقیقاً دو روز قبل بازی ایران و قطر گفت: «در ادامه تکمیل پروژه‌های نیمه تمام در دولت مردمی تیم ملی فوتبال هم پس از ۱۸ سال موفق به شکست زاین شد». بدون شک بیان چنین گزاره‌ای نتیجه دریافت مشورت‌های غلط و عجیب در داخل ساختار دولت و احتمالاً بیرون آن بوده است. فکری که گمان می‌کند با بیان چنین حرفی کارنامه دولت پربارتر به مردم نشان داده خواهد شد، در صورتی که تکرار چنین عبارتی نتیجه‌ای جز افزایش انتقادهای از دولت وقت را به همراه نداشت. دولتی که با حرف‌های بسیار سکان مدیریت در دست گرفته است، اما همچنان نتوانسته بازار خودرو، ارز، طلا، مسکن و سایر کالاها را مصرفی بادوام را ثبات ببخشد و در حوزه سیاست خارجی نیز کارنامه قابل دفاعی حداقل در مورد احیای برجام و به نتیجه رساندن مذاکرات هسته‌ای ندارد.

روزنامه‌نگار

یادداشت

آقای رئیس به بوتل‌ها اعتماد نکن!

محمد جواد پهلوان - مشکل «بیزوله شدن مسئولان» در این دولت شدت بیشتری گرفته است؛ یعنی اگرچه ما در تمام دولت‌ها و کلا در بین همه مسئولان در درجات مختلف این مشکل را شاهد هستیم اما به نظر می‌رسد در دولت سیزدهم این نقصان جدی تر شده است. گاهی به اظهارات اقتصادی رئیس این دولت به خوبی نشان می‌دهد مرجع و منابع خبری وی کاملاً کانالیزه شده هستند و وی اطلاع دقیقی از آنچه در کف جامعه می‌گذرد خبر ندارد. برای مثال وقتی ابراهیم رئیسی اعلام می‌کند «کاهش تورم در این دولت بی‌سابقه است». بدین معنی است که بوتل‌های خبری که به دست وی می‌رسانند آنچنان با واقعیت همخوانی ندارد و وی به نوعی اسیر نطق‌هایی شده که برای او می‌نویسند و وی نیز ناچار است از روی آنها بخواند؛ اینکه عرض می‌کنم «بیزوله شدن مسئولان» در این دولت شدت بیشتری گرفته به این دلیل است که ابراهیم رئیسی برخلاف رئیس‌ان جمهور قبلی علی‌الخصوص حسن روحانی و یا مرحوم هاشمی رفسنجانی آشنایی خاصی با اعداد و رقم ندارد براحتی اطرافیان می‌توانند با اطلاعات غلط و مخدوش وی را در مسیری قرار دهند که قطعاً اگر او از آن مطلع بود در آن مسیر قرار نمی‌گرفت. شاید پرسیده شود یعنی رئیس دولت حتی دسترسی به روزنامه‌ها، خبرگزاری‌ها و شبکه‌های اجتماعی ندارد؟ باید گفت چرا چنین دسترسی وجود دارد اما یک رئیس جمهور در کشورمان آنقدر برنامه‌هایش پر است که فرصت نمی‌کند که حتی دقایقی فلان شبکه اجتماعی را رصد کرده تا متوجه شوند واقعیت کف جامعه قربانی با نطق‌های وی ندارد. البته همانطور که گفته شد رئیس‌ان جمهور قبلی نیز وقت‌شان پر بوده و به مطالعه بوتل‌ها اکتفا می‌کردند ولی فرق اساسی آنجا بوده امثال حسن روحانی و مرحوم هاشمی رفسنجانی اولا خود شخصاً بر نطق‌های‌شان نظارت داشتند و هرآنچه نوشته می‌شد را روخوانی نمی‌کردند و ثانیاً، گزارش‌هایی که خدمت‌شان می‌رسیده را درست قبول نمی‌کرده و بازنشر نمی‌دادند. هرچند از آنجا که جامعه در دوران «سر شدگی» قرار دارد آنچنان دیگر حتی اظهارات و نطق‌های رئیس جمهور برایش اهمیت ندارد ولسی علی‌الحال این خوب نیست وقتی مردم زیر بار تورم و گرانی در حال له شدن هستند رئیس دولت از رکورد شکستی در کنترل تورم سخن بگوید.

حقوق‌دان

یادداشت

دموکراسی‌ها در خطرند

حمید تقوی‌فر - افلاطون آن‌گونه که ویل دورانت می‌گوید، خطر دموکراسی را به ما یادآوری کرده بود. بزرگ‌ترین خطری که دموکراسی را تهدید می‌کند عوام‌گرایی (پوپولیسم) است. می‌دانید چرا؟ در دموکراسی، افلاطون و انیشتین و یک فرد عامی هر کدام یک رأی دارند. در درازمدت فرد عامی احساس غرور و شخصیت می‌کند و نخیه خود را کنار می‌زند. شمار نخبگان به مردم عادی قیاس اقلیت به اکثریت است. سرانجام توده‌ها صدوق رأی را بر می‌کنند و دموکراسی به دامن پوپولیسم می‌افتد. پوپولیست‌ها معمولاً سنت‌گرا، مرتجع و تابع عادات گذشته‌اند و از ابتکار و نوآوری می‌گریزند. روح تکاملی بورژوازی و پیشرفت آن از یک محله به شهر، کشور و جهان با عصر صنعتی شدن و این اواخر با عصر سایبر به آخرین مرحله تکامل خود نزدیک می‌شود. سرمایه و کار، جهانی شده‌اند و برای پیوستن به جهانی شدن فشار خرد کنندهای بر اقتصادهای محلی و فرهنگ‌های بومی تحمل می‌کنند. استانداردهای جهانی همه جهان را مثل کارخانه عصر صنعت تابع صغری و کبری می‌خواهند که از آن نتیجه مطلوب خودشان منتج شود. جهانی شدن با مقاومت سایر فرهنگ‌ها و اقتصاد محلی و بومی روبه‌رو شده است. جهانی شده‌اند و برای پیوستن به جهانی شدن فشار خرد کنندهای بر اقتصادهای محلی و موسسات مالی و صنعتی را به هم پیوند داده است. فضای سایبر جهان را در هم ادغام کرده است. در نتیجه کشورهای مهاجرپذیر دیروز که به نام دموکراسی و حقوق بشر، طالب کارگران و مهاجران دیگر کشورها بوده‌اند، اکنون خود از بی‌کاری رنج می‌برند و طبیعی است که ضدمهاجر شوند. فرهنگ بومی - محلی و عادات ایدئولوژیک که در خطر جهانی شدن هستند، در مقابل آن مقاومت می‌کنند. ناسیونالیسم بومی دوباره دارد رونق می‌گیرد، راست‌گراها بر این موج سوار شده‌اند و همه جا دست بالا را دارند؛ از سوئد، هند و فرانسه تا آمریکای ترمایی و ایران اسلامی. همه جا صدای عوام ضدجهانی شدن بلندتر شده است. دموکراسی عصر صنعت از نظر توده مردم دیگر نمایشنامه‌های مسخروای از احزاب و شخصیت‌ها با وعده‌های خیال‌پردازانه، ناکارآمد، غیرممکن و فریبکارانه این‌همانی پیدا کرده است. نمایش هر چهار سال و شش سال رأی دادن به چپ، راست و میانه برای مردم تکراری و ناپسند شده است. آنان احساس می‌کنند که نه تنها وضع بهتری پیدا نکردند، بلکه روز به‌روز بیشتر از قبل مورد استفاده و سواستفاده سیاستمداران قرار گرفته‌اند. بزنگاه هیجانانگیز به مانند وضعیت دهه‌های بیست و چهل و هنگامه صنعتی شدن، توده را - به قول ناپلئون - آماده تسلیم شدن به یک مرد و یا یک شیاد ضد وضع موجود کرده است. هم اکنون در آمریکا خطر بازگشت ترامپ بیشتر شده و بایدن پیر و فرتوت با حواس‌پرتی راه را برای یک شیاد بازت‌ر کرده است. هند کشور هفتاد و دو ملت و مظهر دموکراسی آسیایی در خطر سقوط به دامن هندوتیسم افتاده است. آسیای جنوب شرقی از شدت جهانی شدن به حالت انتحار رسیده و دوباره به مملکت‌های بومی گرایش پیدا کرده است. تعجب‌آور است که اسکاندیناوی نیز به راست گرایش پیدا کرده است. دموکراسی همه جا در خطر واقعی و در معرض غلبه پوپولیسم است. در دو سال پیش رو در بیش از نیمی از جمعیت کره زمین از آمریکا تا هند و هندوچین انتخابات برگزار می‌شود. شواهد نشانگر پیروزی راست و پوپولیسم است. تظاهرات این روزهای مردم آلمان به عنوان مظهر فلسفه سیاسی غرب علیه راست در هیاهوی جنگ غزه و اکراین گم شده است. فرانسه به عنوان مظهر تحولات سیاسی و جامعه‌شناسی غرب بعد از انقلاب ۱۹۷۸م تاکنون خوب توانسته است در مقابل موج راست‌گرایی مقاومت کند. ولی به نظر می‌رسد دولت دارد در آنجا سر بهسر می‌شود. راست‌گرای پوپولیسم ممکن است مانند دهه بیست و چهل قرن بیستم جهان را دچار سرسام جنگ عالم‌گیر نماید. آذهان سیاستمداران، مردم و کلیت فرهنگ‌ها هنوز به عصر سایبر و جهانی شدن عادت نکرده‌اند. تا آن زمان دموکراسی به محاق خواهد رفت. خطری جدی طبقه متوسط و دموکراسی را تهدید می‌کند. طبق برآورد به‌عمل آمده بیشتر رأی‌دهندگان به ترامپ در طبقه پایین شهری و حاشیه‌نشین و با میزان سواد کم‌تر هستند. این الگو در بسیاری از نقاط دیگر جهان در حال تکرار است؛ وضعیتی که برخی از صاحب‌نظران را قانع کرده است که دموکراسی‌ها واقعا در معرض خطر قرار گرفته‌اند.

تاریخ‌دان